

પતિવૃતા સ્ત્રી અને અંચળ છોકરો.

ગીઝ ૧ શહેરમા સુલતાન મહમદ સખડત
ગીનના રાજમા, એક માણસ આદરમેજાનથી
હિ, તાન જતો હતો જ્યારે તે ગીઝની શહેર
મા આવી પહોચ્યો ત્યારે ત્યાની હનાથી તે એ
ટકો તો ખુશી થઈ ગયો કે, તેણે ત્યાજ રહેવા
નો વિચાર કર્યો તેથી તે ત્યા એક ધર ભાડે લ
ધને રહ્યો. વેપારમા તેનો અતુલન સુરો હોવાથી
તે ખજારમા ગયો અને એક દલાલ તરીકે સારી
ફતેહ મેળવી પછી તેણે પરણવાનો વિચાર કર
ધો, અને તેના સુભાગ્યથી એક સદગુણી અને સ્વ
રૂપવાન સ્ત્રી સાથે પરણ્યો. ધીમે ધીમે તેનો વે
પાર વધતો ગયો, અને ધણી દોલત મેળવ્ય
થી તે મોટા વેપારીમા ખપવા લાગ્યો તેણે પો
તાનો વેપાર હિંદુસ્તાન સુધી વધારવાને ઇચ્છ્યુ
અને ત્યા માલ મોકલ્યો પાછળથી પોતે પણ

હુસ્તાન જવાનો વિચાર કીધો, પણ ગીઝતી
 મા તેનો કોઈ જન્મન મિત્ર ન હોવાથી નના
 ખજા ફરવા સુધી ખાંડી કોને સોપી જવી તે
 વિચાર થયો પોતાની જીના માન અને આખ
 ને ધકો ન પહોંચે એવા માણસની સલાહ મ
 ને સોપી જવાનો વિચાર કીધો હવે તે શહેર
 ને કાજ પોતાના ધર્મીપણા, સદગુણ અને
 માનને માટે પ્રખ્યાત થયો હતો, તેથી તો પો
 તાના મનમાં કંઈ કે, “ કાજ જેવો પવીત્ર અ
 ન પ્રમાણીક માણસ જે વળી એક ઇનમાક કર
 નાર અને ધર્મનો જાપાધીઓ છે અને વળી જ
 રોઅ તેમજ પદસાદારોથી માન મેળવે છે, તેથી
 તેને મારી ખાંડી સોંપવાના કરતા બીજા ઉપર
 હુ વીશ્વાસ રાખતો નથી ” તેણે તરતજ કાજ
 ને ઘેર જઈને કહ્યું “ અરે ઇનસાફ સયાઇ અ
 ને ધર્મના ઉપાયા તમારા બુદ્ધિવાન સ્વભાવથી
 ધર્મની સમજણો અને સલાહોના જવળો અ
 વધ્ય છે, હુ તમારો નમ્ર રીતક આ શહેરનો એ

ક રહેવારી 'હુ, અને મારો ધરાવો હિંદુસ્તાન ત
 રફ મુમાફરી કરવા જવાનો છે મારી ખાયડી જુ
 વાન છે તે નમ્ર અને સદગુણી છે તેની સભાલ
 લઈ તેનું રક્ષણ કરે એવું કોઈ નથી અને કદા
 ચ જો બીજા કોઈને સોપી જાઉં તો જીભના ખા
 લી બકબકાટથી ખ્યામા પડે તેની પ્રાપ્તિ છે એ
 ટલા વાસ્તેજ તે આપ નામદારના આશરા નિ
 ચે રહે એવી હુ આરા રાખુ છું ” આવી રી
 તની તેની અરજીથી કાજ એ તેને પોતાને લા
 ગખી તેની સભાલ લોનાનું કમુવ કર્યું તે મા
 છુંસે પોતાની ખાયડીને એક વરસ દાહાડાની
 ખરચી સાથે કાજને હવાલે કીધી અને પોત મુ
 સાફરી કરવા નીકળી પડ્યો કાજના ધરમા
 તે આ પોતાનો બધો વખત ઇશ્વરની ભક્તી
 અને પ્રારથના કરવામા ગુજારતી, અને એ પ્રમા
 ણે નજદીક એક વરસ પસાર થઈ ગયું તે વ
 ખતે તેણે લોકોનો ખાલી બકબકારો તો શુ ખ
 છું એકે પક્ષીનો અવાજે સાંભળ્યો નહોતો પણ

બનવા કાલ છે તેથી એક દિવસે અણુધારેતી રી
 તે કાજીએ તે સ્ત્રી આગળ દેખાવ દીધી અને
 તેની સામું જોયું તેની લેના જેવી ખુમશુરતી
 જોઈને તેની ઊપર તે અશક પડ્યો તેણે તેને
 બગાડવાને ઇચ્છ્યું પણ તેના સ્વભાવ અને ધા
 રમીકપણા વિષ જાણતો હોવાથી, તેણે તેમ
 કરવાને હીંમત કીધી નહીં એક દિવસે જ્યારે તે
 કાજીની આંધડી એક જાહેર હમામખાનામાં ના
 હાવા ગઈ હતી ત્યારે તે સ્ત્રીને પોતાના ધરતી
 સંભાલ લેવાનું સોંપી ગઈ હતી આ વખતે કા
 જીને પોતાની નીચ મતલબ પાર પાડવાને પુરતી
 જોગવાઈ મળી હતી તેણે અદરથી બાગણ બ
 ધ કીધું અને તેની સામે જઈને તેની નમ્રતા વ
 ખાણું કરતા આ પ્રમાણે કહ્યું “સદગુણી સ્ત્રી
 તું મને શા વાસ્તે ધીકારે છે ? ખુશી થાને
 શરમને એક કોરે નાખ, કારણ કે તેથી આજ
 છૂને કાઠ પાપ લાગે એવી ધારતી નથી જીઠ
 અને મને લુપ્ત લાગી છે માટે કાઠ ખાવાનું તમ

યાગ હોય તો તે લાવી આવે ” તે સ્ત્રીએ શરમથી
 હસીને ઘણીજ નગ્નશયી તેની આગળ ત્રગક
 મુકીને પાંચી એક ખુણામા જઈ બેઠી તે સ્ત્રી
 સદગુણી અને પતીવ્રતા હતી કાજીની તેની ઉપ
 ર નજર ખમડી હતી તેના આટલા બધા લલ
 ચાચનારા શખ્દો છતાં તે લલચાઈ નહીં તે કા
 જીપાસે એક પેલી જાતની મુડી હતી કે જે
 બોગક સાથે નાખી હોય તો તે ખાનાર ખાતા
 । વતજ બે શુદ્ધ ઘઉં જાય તેણે જે થોડીક હ
 ધમા લઈને તે સ્નાને કર્યું, ‘તું જાણેછે કે ક્યામ
 નન દિવસ ધમ્મર વ્રણ જાતના માણસો ઉપર
 યા લાવતો નથી, એનેકા જે એકલો ખાય છ,
 ત્રીજો જે એકલો સુવે છે, અને ત્રીજો જે એક
 મા મુસાફરી કરે છે તે, તેથી જે કોઈ એકવા
 કાન કરે તો તેનો સાબતી સેતાન થાય, એટલા
 માટે હું જે એકલો ખાઈછું તેથી મારા જેવા
 પવીત્રા માણસ સાથે બેસીને તમને ખાવાને શી
 હકત છે ?” એ પ્રમાણે જ્યાં સુધી તેની સ

જમવા બેઠી નહી ત્યા સુધી તેણે કહ્યા કર્યું, અ
 ને જ્યારે તે જમવા બેઠી ત્યારે તે તકનો લાલ
 લકને તે ખુટી જોરાકમા નાખી બે ચાર ખુક
 ખાધા ન ખાધા એટલામા તે સ્ત્રીનું માથું ફરવા
 માડ્યું અને તેણી બંધના લાગી તેનાપગ થરથ
 ગવા લાગ્યા, અને તે મુરછાગત થઈને જમીન ઉ
 પર પડી, કાજીએ તરતજ ખાવાની વધેલી ચી
 જો જલડી એકડી કરીને નાખી દીધી એટલા
 તેણે ગમ્તા હુપર જોવાટ થતો સાક્ષણે આ
 થી તેને પોતાની નીચ મતલબ પાર પાડવામા
 હરકત નહી તેણે તે બે સુદ્ધ થયલી સ્ત્રીને કોઈ
 ઠેકાણે સતાડવાનો નિચાર કર્યો તેના ધરમા તે
 જ ઓરડાના એક છુપ્પુ ખોલર, હવે જમા તે
 પોતાના પૈસા, ઝરઝરતા વગરે સતાડતો હતો,
 તેની અમર તના મિત્રાય ખીજ કોઈને હતી ન
 હી તેણે સેતરજી અસડીને તેનું ખારજી ઉઘાડ્યું,
 અને તે બે સુદ્ધ થયલી સ્ત્રીને તેમા મુડીને પાછું
 ખારજી બધ કરી સેતરજી સરખી કરી આ

કામ કર્યા પછી બહાર શુ ગોવાટ થાય છે તે જોવા ગયો ત્યાં તેણે પોતાના કુટુંબને હમામખા નામાથી પાછુ કરેલુ જોયુ તેણે પોતાની સ્ત્રીને કહ્યું, “ તમે સવલા ધર ઉધાડુ મુકીને કેમ ગયા હતા ? એકને ઘેર આગલ રાખીને શા માટે નહીં ગયા ? ” કાજીની સ્ત્રીએ જવાબ દીધો ‘ અમે પેલા વેપારીની સ્ત્રીને ધરની સગાલ લેવાને વાસ્તે છોડી ગયા હતા ” કાજીએ કહ્યું, “ આ શરે એ કલાક જીપર હું ઘેર આવ્યો તે વખતે અહીં કોઈ હતુ નહીં એવા અજાણ્યા માણસ જીપર બસો રાખીને તમે ગયા એ હીક ન કરું કે હાથ તેણી આપણા ધરમાથો કાઢ લઈ ગઈ હશે તો કોને ખબર ” તેઓ સવલાએ અજાણ્ય થઈને કહ્યું કે, તે કઈ એવી સ્ત્રી નહતી તેનુ શુ થયુ હશે તેના ખિચારમા તેઓ પડ્યા બ્યારે આ વાત થતી હતી ત્યારે તે સ્ત્રીનો ધણાં જે હિંદુ સ્તાન તરફ મુસાફરી એ ગયો હતો તે તેજ વખતે ત્યાં આવી લાગ્યો, અને પોતાની બાવડી

વિશે પુછ્યું કાજએ જવાબ દીધો “હુ વેપારી,
 નેણી કેટનો વખત થયા અમને કાઈ પણ કંઠ્યા
 વગર જતી રહી છે,” વેપારીએ તે મશકરી સ
 મજાને કહ્યું, “બરે કાજ ! આ વખત મશક
 રીનો નથા માટે મારી સ્ત્રી મારે હવાયે કરો ”
 કાજએ માન ખામને કહ્યું કે, તે મશકરી જ
 નો નહતો તે વેપારીએ કહ્યું, “હુ મારી બાય
 ડીના સ્વભાવથી એટલો તો જાણીતો છઉં કે તે
 છત્રી એ પ્રમાણે જતાં રહુ એમ હુ માની શકતો
 નથા, એની અદર કાઈ પણ ભેદ હોવા જોઈએ”
 કહીને આ સાબળતાજ ગુસ્સો ચઢયા અને તે
 જો વેપારી તરફ ફરીને કહ્યું ‘ જોરકુદ માલુમ !
 હુ ડોની ડિપર વક મુકે છે તે જાણે છે ? જા
 તારાથાં થાય તે કરી લજે ’’ તે વેપારી પાતા
 ની બાયડીને બનીગય ચઢાતો હોવાને લીધે આ
 વચન તે હાડોહાડ લાગી ગયું, અને તેથી હુ
 ખી થઈને ત્યાથ ચાલી નીકળ્યો પણ તેનાથી
 ખીરજ ખમાઈ નહી તેથી તે એકદમ સુવતાનની

દરબારમાં ગયો અને તેનો આગમ છુટણુ મ
 ડીએ પડીત આ પ્રમાણે માલશે ‘અરે માટા અને
 સુખી સુનતાન । તાર ૨ જ અમર તપો અને
 તુ દીનાયુ થાઓ આ નહેરના કાળએ મને ધ
 હો ગેઝ હનસાક કીના છે તે જો આપ મને ૨
 જ આપશે તો હુ કહીશ ” સુનતાને કહ્યું
 ‘તારી ફરીયાદ સુ છે તે તુ સુખેયા નિવદન
 કર’ વપારીએ કહ્યું, “હુ આ બજાનો ૨
 હેનારી છુટ્ટ અને આપ નામદાની ફીર્કી અને
 અદન દનસારી માબાલાને અત્રે ચારી રહ્યા છુ
 અહો આચ્છા પડી હુ એ ખુમ સુરત સ્ત્રી મા
 થે પરખ્યા મ દિદુનના તન્ક મુમાદરીએ
 જવાનો વિચાર કાગે અને આચ્છી એક વગમ
 અગાક મે તેન મણના હસ્તક સાપી અને હવ
 હુ જયાર પાછો જા ત્યાર તે મારી બાયડીને
 મારે હવાને કરવાનો ના પાડ છે’ સુનતાને
 કાળને તેનો આગમ નાવવાનો હકમ કીના કાળ
 એ તો તે અગાધાજ વારી ગાખ્યુ હતુ તથી

પોતાના કેટલાક પડોશીઓને પૈસાની લાય આ
 પીને અગાઉથી શીખવી મુક્યા હતા તેણી ત્ર
 ણ મહોના થયા ગુમ થઈ ગઈ છે એમ કહેવું
 બ્યારે કાજ દરબારમા આજ્યો ત્યારે મુ તાને પે
 સા વેપારીની કરેલી દુર્ગીયાદ તેને કહો સબલાવી
 કાજએ નમનતાદથી જવાબ દીધો “આપ અ
 મારી ઉપર લાભો વખત સુધી રાજ ચલાવો
 અને તમારા શત્રુ નાશ પામે એવું અમે ઇચ્છી
 એ છીએ આ માણુમ પોતાની ઓને મારે ત્યા
 મુકી ગયા હો એ વાત તો ખરી, પણ આજ
 સગભગ ત્રણ મહોના થયા તેણી અમને કાંઈ
 પણ કદા વિના જતી રહી છે અને આજ સુધી
 તેની અમને કાંઈ ખબર પડી નથી તેથી હું
 એની ખાંધી એને સ્વાધીન કરી શકતો નથી.”
 વેપારીએ કહ્યું, “આ મારી સ્ત્રીના સ્વભાવથી
 જાણુ છે અને હું તે માની શકતો નથી ” મુ
 સતાને કહ્યું, ‘તમારા સાક્ષીઓ કોણ છે કાજએ
 જવાબમા જણાવ્યું કે તેના કેટલાક પડોશીઓ

ને માલમ છે એમ કહીને તેમના નામ દીધા
 સુલતાનના હુકમથી એક અમલદાર તેમને દરબા
 રમા બોલાવી લાવ્યો અને તેઓએ કાજના
 બોલવાને ટેકો આપ્યો આ બપોરથી સુલતાને
 પેલા વેપારી તરફ ફરીને કહ્યું, ' કાજના બોલ
 વાને તેના શાહેદીઓથી ટેકો મળ્યો છે, ચાટે
 તમારી ફરીયાદ રદ થઇ ' આ બપોરથી તે વેપા
 રી નાશપાસ થઇને પાછો ફર્યો તે સુલતાનને
 એવી ટેવ હતી કે, દર રાતના વેશ બદલીને શ
 હેરમા કરતા નિકળતું અને લાડો તેને નિપ કે
 વો વિચાર ધગવે છે તની તપાસ કરી તેજ
 પ્રમાણે તે નાને પણ નિમળ્યો બોમલમે એવું
 બન્યું કે કેટલાક છોકરા રાજા પાદશાહના અમત
 રમતા હતા સાથી તેને પસાગ થતું ખડકુ તે
 છોકરાઓમાને એક રાજા થયો હતો તેણે બા
 બને કહ્યું, ' હું રાજા છું અને તમે બધા મારી
 સતા હંઠલ છો તેથી તમારે મારી આનાતું ઉભ
 ધન કરવું ન જાય ' આ બપોરથી એક બી

[illegible]

પાથી આવકાર તો એને કહ્યું, “આન આ”
 ખો દિવસ સવારથી સાજ સુધી મારે બદલે વુ
 કામ ચલાવજે, અને તારે હનસાફ કરવા બેસવું
 એવો મારો વિચાર છે અને બાખો દિવસ તા
 રે તારી મરજી પ્રમાણે હનસાફ કરવો ” પછી
 પોતાના એક અમલદારને પેલા વેપારીને કાજ
 સામે પોતાની ફરીયાદી ફગીથી રજુ કરવાનું કા
 નમા કહ્યું તે વેપારી આવ્યો અને તેણે પોતાની
 ફરીયાદ રજુ કરી કાજને જોનાવી મગાવ્યો કા
 જ આવીને પોતાની બેઠક બેસી બેઠવા બેસી
 હતો પણ એટલામાં પેલો જોકરો બોલી બેઠ્યો,
 “કાજ સાહેબ સચું કરો ! તમે કાયદાથી બ
 જીતા હોવા છતાં અકદમ અન્યાય કેમ થઈ જ
 કેએ છો ? તમને દરખાસ્ત એક પ્રતીવાદી નરી

બોલાવવામાં આવ્યા છે કાંઈ હનસાફ કરનાર
 તરીકે બોલાવ્યા નથી તમારે ફરીયાદની પાસે
 જઈને બધું રહેવું જોઈએ અને પછી જ કાંઈ
 ફેસલો થાય તેને તાજે થવું ” કાજ જનેને પે
 લા વેપારી પાસે ગયા પછી પારીએ પોતાની

૨૧-૨૨ ની અને કાજીએ તની સ્ત્રી જતી
 રહી હતા અમ પોતાના બચાવમાં કહ્યું પેલા છે
 કર મ નાજીને પુછ્યું, 'તમારા કોઈ માફી છે' '
 કાજીએ પોતાના મામનીઓ તમ્મ આખ માનીને
 કહ્યું, ' આ મારા માફીઓ છે ' છોકરાએ
 બીજા સાક્ષીઓને દુર ઊભા રાખી એ ને પામ
 બોલાવીને ને પુછ્યું કે તેને તે સ્ત્રીને જાન હ
 તી કે નહીં તમ જવાબ દાદો ' હા મે જોઈ
 હતી ' ત્યારે તમે વધારે તમામ જવાબવાને પુ
 છ્યું ' તેના ચહેરા શરીર અથવા આડગનુ
 તમ કાલ વર્ણન જણાતા હો ને કહો ' સાક્ષી
 એ જવાબ આપ્યો ' તેના ચહેરા ઉપર એક
 મસે હતો તેનો એક દાંત પડી ગયો હતો, તે
 છીનો ચાકુરો હસમુખો હતો અને તેણીનું કદ
 લાંબુ અને પતલું હતું ' છોકરે પુછ્યું ' જે
 વખતે તેણી કાજીનું ઘર છોડી ગઈ તે કયો વખ
 ત હતો ' સાક્ષીએ જવાબ દીધો ' સવારે ૧૧ વ
 ખત ' પછી તેને એક બાજુ ત્યાજ બેસાડીને
 બેઠો બીજા સાક્ષીને બોલાવ્યા અને તેને પણ તે

જ પ્રમાણે પુણ્ય તથા જવામ આપના નેણીનું
 જે દીગણ હવે તમા વ્યહરાનો રંગ લાલ અને સ
 ફાં જીવન હતા તમાના હાથે પ્રપન્ન મન મળ્યા
 હતા, અને તણા અપારના જતો રહ્યો ” તને
 મહુ ત્યાજ એસાડીન માનન ખોલાવો જો તો વળુ
 ખાતો આગના બે જણથી તને અલગી પડા અ
 ને એ પ્રમાણે તો બધાને તપાસ્યા તો તેમની
 બધા જીમનામાં કેરે પડ્યા સુવતાન પલ
 છોકરાનો બાળુએ બેશીને બધું સાજાયા કરતા
 હતા જ્યારે બધી સાર્થીઓ લેતાં રહી ત્યારે
 છોકરે કહ્યું અરે કયાના તમે શા નાસ્તે બે
 દી સાક્ષીઓ આપી ? જ્યારે તમાનો બિપર રો
 આવવાના હયાયાગ આવશે ત્યારેજ તમે ખર
 બોલો ” જેનું તે લોકોએ કથિયાર વિશે મા
 જાણુ તમાજ તઓએ ખરે જમુલ પીધું કે, કાજ
 એ તેમને એમ બોલવાને વાસ્ત જિખવાને પેસા
 ની જાય આપી હતા તઓએ એમ પણ કહ્યું કે

તેમણે તે સ્ત્રીને તો મુદસ જોઈ હતીજ નહીં પડી
 છોકરાએ કાઢીને કહ્યું કે તેને તેના બચાવથી નુ
 કલેક્ટર છે કાઢીએ ધુજતે ધુજતે કહ્યું કે, તેણે
 જે કહ્યું છે તેજ માયુ છે છોકરે કહ્યું, આપ
 છો નાજી અક બદાદુર માણુમ છે એને તેની હ
 ઠ તેને સાચુ જોનતા અટકાવે છે, માટે આપણે
 હવે દલીયારોનો જીપાય કરવો પડશે ” કાઢીએ
 દલીયારો નામ માનવતાજ ના જીમેદ ધધને બ-
 કલી દાધુ આ જીપરધો છાકરો જાઓ અને જામો
 નને ચુમીને બોલ્યો, ‘ આ કામનો બાબી રહેલો
 ભાગ સુલતાનને ચુકવો ’ ” સુલતાન તે છોકરા
 નો અપજતા અને હુરીઆરથી ધણોજ ખુશી થ
 યો અને તેણે કાઢીને ગરદન મારવાનો હુકમ કી
 ધો, તેની બધી દોલત પેલા વેપારીના બાયડીને
 અપાવી તે છોકરાને તે દહાડેથી સુલતાનને પોતા
 ના મહેમમા રાખ્યો અને તેની સારી રીતે બરા
 રન કીધી મફતે રફતે તે પદવીએ મળ્યો, અને
 સુલતાનનો માનાતો થયો.

